

„Tak dobre, ocko!“
Pretekárske autíčko
zaparkuje, poslušne zatiahne
ručnú brzdu a snaží sa už
nič nehovoriť. Iba smerovka
mu ešte občas vzrušene
zabliká.

„Takže,“ začne tatko
Fáro, „väčšina vlakov
jazdí na elektrinu,
ale sú aj také, čo
tankujú chutný
diesel. Autovlak,
ktorý vezie autá-
-školákov, nesmie
ísť príliš rýchlo.
Cesta bude trvať
celý deň, celú noc
a ešte pol dňa.“ Tatko
Fáro zamyslene zakýva

stieračmi. „Čo si to chcel ešte vedieť? Aha,
nočné vlaky v noci vôbec nespia, ale Anton
si občas musí zdriemnuť. Trasu na juh pozná
už naspamäť a navyše ho povedú koľajnice.
Keď bude potrebovať zabočiť, treba najskôr
nastaviť výhybky.“

„Tomu nerozumiem, oci!“ ozve sa Speedy.

